

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 36. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 10. maj 2019

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Merete Scheelsbeck (KF), Søren Søndergaard (EL), Finn Sørensen (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: Transport-, bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3688 (udenrigsanliggender inkl. forsvar) den 13.-14. maj

EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev forelagt skriftligt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3691 (økonomi og finans) den 17. maj 2019

EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev forelagt skriftligt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3688 (udenrigsanliggender - forsvarsdelen) den 14. maj 2019

EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev forelagt skriftligt.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3690 (udenrigsanliggender - udvikling) den 16. maj 2019

EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev forelagt skriftligt.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3689 (landbrug og fiskeri - landbrugsdelen) den 14. maj 2019
EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev forelagt skriftligt.

FO Punkt 6. Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om elektronisk godstransportinformation (eFTI)

– *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0279

KOM (2018) 0279 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (18) – bilag 688 (kommenteret dagsorden side 76)

EUU alm. del (18) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 520, senest behandlet i EUU 30/11-19)

Transportministeren: Jeg vil i dag forelægge et enkelt forslag på transportområdet til tidligt forhandlingsoplæg. Forslaget omhandler elektronisk godstransportinformation, også kaldet eFTI i daglig tale. Jeg forventer, at forslaget kommer på til generel indstilling på TTE-rådsmødet den 6. juni.

Formålet med forordningsforslaget er helt overordnet at øge digitaliseringen inden for godstransportområdet ved at udvide mulighederne for, at godstransportoperatører kan fremsende transportinformation elektronisk til nationale myndigheder, når oplysninger er krævet i medfør af nationale retsakter eller EU-retsakter.

Forslaget gør det muligt for erhvervsdrivende at anvende elektronisk godstransportinformation på tværs af EU, hvor de i dag i de fleste tilfælde anvender papir. Forslaget forpligter ikke de erhvervsdrivende til at fremsende transportinformation elektronisk. Det væsentlige i forslaget er, at det er en mulighed for de erhvervsdrivende, som de frivilligt kan vælge at benytte sig af. Forslaget stiller ikke yderligere krav til dokumenternes indhold end dem, der gælder i dag.

Hvor forslaget alene giver erhvervet nye muligheder, skal offentlige myndigheder ifølge forslaget acceptere godstransportinformation i elektronisk form. Myndighederne skal rent praktisk kunne modtage informationen i det såkaldte eFTI-format. eFTI står for Electronic Freight Transport Information. Oplysninger leveret via eFTI skal gå gennem såkaldte eFTI-platformer og eFTI-udbydere.

De overordnede regler for eFTI-platformerne og eFTI-udbydere er beskrevet i forordningsforslaget, mens mere detaljerede krav bliver fastlagt nærmere af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. De krav, der bliver fastsat, vil tage hensyn til eksisterende standarder for elektronisk informationsudveksling.

Forslaget behandles stadig i arbejdsgrupperegi. Der har generelt været opbakning blandt medlemsstaterne til formålet med forslaget. Fra dansk side har vi flere gange fremhævet vores store støtte til formålet med forslaget. Det er forventningen, at digitalisering af de europæiske transportdokumenter vil kunne bidrage til at reducere transportbranchens samlede administrative omkostninger.

Der er imidlertid forskel på, i hvor høj grad medlemsstaterne er digitaliseret. Det afspejles bl.a. i landenes holdning til implementeringsperioden, hvor en række medlemsstater ønsker en længere implementeringsperiode på 6 år end den af Kommissionen foreslåede på 4 år. Implementeringen vil omfatte alle transportformer.

Det bør nævnes, at Europa-Parlamentet den 12. marts 2019 har vedtaget sin betænkning og holdning til forslaget. Parlamentet foreslår, at de erhvervsdrivende forpligtes til at fremsende transportinformation elektronisk til de nationale myndigheder. Det forventes imidlertid, at dette forslag vil møde betydelig modstand fra mange medlemsstater, hvis virksomheder ikke i samme grad som de danske er gearret til elektronisk kommunikation.

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget vil indebære en betydelig administrativ lettelse for det europæiske godstransporterhverv. Selv om der vil blive tale om visse statslige omkostninger til indkøb af ny it og oplæring af medarbejdere, vurderes forslaget samlet set at få en positiv samfundsøkonomisk effekt.

Regeringens holdning

Regeringen støtter målsætningen om at udvide brugen af digital teknologi med henblik på at fjerne eksisterende barrierer for et velfungerende indre marked, fremme økonomisk modernisering og for at opnå større produktivitet i transportsektoren.

Regeringen er derfor positiv over for forslaget, som harmonerer med regeringens ambitioner for digital omstilling.

Danske virksomheder er langt fremme, når det kommer til digital omstilling, og en vedtagelse af forordningen vil efter regeringens vurdering føre til, at danske transport- og logistikvirksomheder vil stå stærkere i den internationale konkurrence. Danske virksomheders mulighed for at anvende digital transportinformation på tværs af EU vil lette de administrative byrder for erhvervet og bidrage til at effektivisere forretningsgange. Vi har derfor fra dansk side støttet en hurtig implementering, således at gevinsterne ved eFTI realiseres hurtigst muligt.

Henset til at en række medlemsstater ønsker mere tid til at omstille sig, har regeringen fremsat forslag om en trinvis implementering, hvor man indleder med vejgodstransportområdet, da gevinsterne forventes at blive størst for denne transportform. Dette forslag er imidlertid kun støttet af enkelte medlemslande. Det er vigtigt for regeringen, at forordningen munder ud i effektiv regulering og ikke pålægger erhvervslivet eller staten unødige udgifter eller risici.

Nu har Europa-Parlamentet foreslået, at det skal være obligatorisk for de erhvervsdrivende at anvende eFTI. Det adskiller sig ikke, for så vidt ikke fra andre områder, hvor vi i Danmark har stillet krav om anvendelse af digitale systemer. Men regeringen kan ikke på nuværende tidspunkt tilslutte sig Parlamentets forslag. Det er nødvendigt at undersøge konsekvenserne nærmere, hvis man skal gå den vej.

Regeringen er ikke principielt imod på et tidspunkt at gøre anvendelsen af eFTI obligatorisk, men det er en klar forudsætning, at eFTI findes og er anvendeligt for virksomhederne.

FO *Forhandlingsoplæg*

Regeringens forhandlingsoplæg er på den baggrund,

- at man fra dansk side støtter forslaget intention om at udvide muligheden for at anvende digital teknologi til at fjerne eksisterende barrierer for et velfungerende indre marked, fremme økonomisk modernisering og opnå større produktivitet i transportsektoren.

Idet man fra dansk side lægger vægt på,

- at forordningen munder ud i effektiv regulering og ikke pålægger erhvervslivet eller staten unødige omkostninger,
- at forordningen så vidt muligt bliver teknologineutral og implementeres på en måde, der gør det omkostningseffektivt og nemt at udveksle elektronisk godstransportinformation, og at det på nuværende tidspunkt ikke bliver obligatorisk for godstransportoperatørerne at benytte eFTI.

Idet man fra dansk side arbejder for,

- at der sikres ægthed af de elektroniske fragtdokumenter,
- at der sker en hurtig implementering af forslaget, eventuelt ved en trinvis implementering af forslaget, hvor man indleder med vejgodstransportområdet, da gevinsterne forventes at blive størst for denne transportform, og
- at forslagets implementering sker i tæt dialog med godstransporterhvervets forskellige interesser.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at det var et interessant forslag. Kunne ministeren bekræfte, at det ikke brød med det aftaleretlige princip om kontrakt- og formfrihed, når man laver kontrakter? Og hældte regeringen mest mod at ville "arbejde for" eller ville "lægge afgørende vægt på", at det ikke blev obligatorisk at anvende et fælles system?

Finn Sørensen sagde, at Enhedslisten fandt det fornuftigt med fælles systemer til dokumentation af grænseoverskridende godstransport. Enhedslisten var dog meget uenige i, at man skulle overlade magt til Kommissionen i form af de delegerede retsakter. Det fremgik ikke klart at forslaget, hvad rammerne var for disse. Det var fornuftigt, at regeringen ville "arbejde for" at sikre ægthed i elektroniske dokumenter, men burde den ikke "lægge afgørende vægt på" det? Enhedslisten mente derudover, at man burde "lægge afgørende vægt på", at de delegerede

retsakter blev taget ud, og at specifikationer blev indarbejdet direkte i forslaget – eller, at det blev noteret, at ændringer først kan gennemføres, når de har været forelagt medlemslandene til godkendelse. Det var betænkelighederne, og svarene ville være afgørende for partiets stillingtagen til forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist ville gerne have rammerne for de delegerede retsakter på plads. Dertil ville han gerne vide, hvordan han skulle tolke regeringens ønske om teknologineutralitet. Der var foreslået en lang implementeringsperiode, og Europa-Parlamentet havde peget på, at man skulle undersøge, om en teknologi som blockchain-teknologien ville kunne sikre de samme resultater. Var det i det lys, han skulle tolke regeringens ønske om teknologineutralitet? Og kunne ministeren gentage argumentet for, at regeringen var imod, at systemet skulle være obligatorisk?

Transportministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at aftaleretten ikke ville blive påvirket. Der var ikke tale om forholdet mellem køber og leverandør af en transportydelse, men om transportvirksomheders kommunikation med myndigheder. Forslaget lagde op til, at de nationale myndigheder i alle lande skal kunne modtage digital dokumentation. Regeringens vurdering var, at danske transportvirksomheder, der er langt fremme med de digitale løsninger, vil have stor gavn af det, når de fragter varer rundt i Europa. Det var også regeringens vurdering, at det ikke ville møde genklang i Ministerrådet, at systemet skulle gøres obligatorisk – derfor var det et meget hypotetisk spørgsmål. Selv hvis det blev obligatorisk, mente ministeren, at det for danske transportvirksomheder stadig ville være et skridt i den rigtige retning.

Ministeren var enig med Finn Sørensen i, at man skal sikre ægthed bedst muligt, men det er umuligt at sikre sig hundrede procent imod forfalskning af både elektroniske dokumenter og papirdokumenter. Hvis man kræver den form for garanti, vil man slet ikke kunne have en myndighedskontrol. Det ville være skørt, hvis Danmark i Bruxelles ikke kunne stemme for forslaget, med mindre der kunne garanteres en hundrede procent ægthed. Det kunne det nuværende system heller ikke leve op til. Ministeren vurderede, at det er nemmere at sikre ægthed ved elektroniske dokumenter end ved papirdokumenter.

Om de delegerede retsakter sagde ministeren, at han opfattede forslaget som et teknisk og administrativt forslag. Der var derfor ikke tale om uddelegering af politikudvikling, og derfor havde han ingen problemer med de delegerede retsakter i denne sag.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at han ikke på stående fod kunne vurdere, om man kan bruge blockchain-teknologien til formålet, men hvis det var muligt, skulle man være åben over for det. Det vigtige for Danmark var ikke, at ordningen blev gjort obligatorisk, men at det blev obligatorisk for myndighederne at kunne modtage information elektronisk. Det stiller de danske transportvirksomheder godt.

Finn Sørensen krævede ikke en hundrede procent garanti for ægthed, men så gerne, at regeringen skærpede mandatet og lagde "afgørende vægt på", at snyd blev minimeret til næsten ingenting. Han var ked af svaret om de delegerede retsakter: Djævelen ligger i detaljen, og her handlede det om krav til systemer, så det var vel ikke helt ligegyldigt. Medlemslandene burde have mulighed for at være inde over, så det ikke blev overladt udelukkende til Kommissionen.

Rasmus Nordqvist havde ikke bedt ministeren vurdere, om blockchain-teknologien kunne bruges, men om, hvad der lå bag regeringens brug af begrebet teknologineutralitet. Støttede regeringen Parlamentets udspil om, at Kommissionen skulle undersøge nye teknologier i denne sammenhæng? Med så lang en implementeringsperiode kunne man frygte et allerede forældet system, når implementeringsperioden var ovre. Og ville det ikke være administrativt tungt at gøre brug af to systemer, hvis det foreslåede ikke blev obligatorisk for alle? Og hvorfor skulle et nyt system ikke være obligatorisk?

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvordan ministeren ville holde snor i, hvordan Kommissionen gør brug af de delegerede retsakter. Dem var Dansk Folkeparti ikke begejstret for.

Transportministeren understregede, at det ikke var hans opfattelse, at omfanget af snyd ville blive øget ved overgangen til digital teknologi. Regeringen lagde stor vægt på at minimere muligheden for snyd, men hvis man ikke regnede med at se mere snyd, gav det ikke mening at gøre det til et tema. Enhedslisten sagde ved partiets stiftelse, at det ville arbejde for alt det, der blev bedre og imod alt, der blev dårligere. Men her var der ikke noget, der blev dårligere – kun bedre. Det ville blive lettere for virksomheder at fremføre dokumentation over for myndighederne. Det lod til, at Enhedslisten igen var i gang med at lede efter en krog at hænge deres modstand mod et EU-forslag op på. Det var en kedelig måde at føre EU-politik på.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at det ikke var hans indtryk, at det ville være administrativt tungt med to systemer. Som det var p.t., kunne systemerne modtage papirdokumentation, men flere også digital information.

Svaret til Kenneth Kristensen Berth om de delegerede retsakter var, at man i forordningsteksten fastsatte de overordnede regler for eFTI-plattformene og eFTI-udbydere, mens mere detaljerede krav om tekniske specifikationer ville blive fastlagt nærmere af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. Der var altså mulighed for at delegerer kompetence til Kommissionen til at vedtage mere tekniske regler om bl.a. certificering, brug af kvalitetsmærker og fornyelse af eFTI-platforme. Bemyndigelsen til Kommissionen skulle med andre ord bidrage til at sikre en hensigtsmæssig teknisk implementering af forslaget. I forslaget var Kommissionens kompetence afgrænset behørigt, herunder også tidsmæssigt – og igen skønnede ministeren, at der ikke var politisk indhold i det, der blev delegeret videre. Der var tale om teknisk implementering i henhold til de politiske retningslinjer, der var udstukket.

Søren Søndergaard fremhævede, at han fra sin tid i Europa-Parlamentet vidste, at tekniske aspekter kan være af meget stor betydning. At sige at noget var teknisk er altså ikke et argument i sig selv, for den tekniske udførelse kan trække i mange forskellige retninger, f.eks. når det gælder mærkning etc. Det rejste spørgsmålet om regeringens principielle holdning til delegerede retsakter. Ministeren sagde, at de ikke var et problem her. Var det regeringens politik? Han opfattede i øvrigt ministerens lange indlæg som valgkampsretorik, for Finn Sørensen havde ikke sagt, at spørgsmålet om ægthed var afgørende for Enhedslistens stillingtagen – det var de delegerede retsakter. Men ministeren havde selv bragt det på banen, at ”regeringen vil arbejde for, at der kan sikres ægthed af elektronisk dokument, idet et elektronisk dokument f.eks. principielt kan kopieres et vilkårligt antal gange uden at det er tydeligt for den person, der forestår kontrollen, at der er tale om en kopi”. Han pegede altså entydigt selv på problemet, så det var vel rimeligt at spørge, hvorfor regeringen ikke ville ”lægge vægt på” eller ”lægge afgørende” vægt på det.

Rasmus Nordqvist mente ikke at have fået et klart svar på, om det i regeringens ønske om teknologineutralitet var indeholdt, at den kunne støtte Europa-Parlamentet i at få Kommissionen til at undersøge, om teknologier som blockchain kan give samme resultat som certificeringssystemerne.

Finn Sørensen bad ministeren studere statistikken for Enhedslistens stillingtagen til forhandlingsoplæg i udvalget, for så ville han se, at det ikke stemte, at Enhedslisten altid leder efter hår i suppen for at kunne stemme imod alt fra EU. Enhedslisten støttede omkring 40 pct. af forhandlingsoplæggene.

Transportministeren mente ikke, at 40 pct. var et udtryk for en høj grad af støtte.

Finn Sørensen sagde, at der var nogle, der forsøgte at bevare den kritiske sans.

Som Søren Søndergaard nævnte, bragte ministeren selv problemet op, så hvorfor så ikke ”lægge afgørende vægt på” at modarbejde snyd?

Om de delegerede retsakter sagde Finn Sørensen, at Enhedslisten åbenbart ikke var de eneste kritikere – en række medlemslande havde også udtrykt bekymring. Regeringen mente, at problemet var løst ved det kompromis, der var lagt op til. Der var foretaget to ændringer i kompromisforslaget sammenlignet med det oprindelige: 1. at man henviser til, hvilken EU-lovgivning man arbejder med inden for rammen af og 2. at delegeringen er tidsafgrænset til 5 år og kan forlænges. Det sagde ikke nødvendigvis noget om, at det ikke er muligt for Kommissionen at gennemføre delegerede retsakter, der ikke er til fordel for medlemslandene. Og det var sagens kerne: at uddelegere magt til Kommissionen, så medlemslandene mister kontrol med, hvordan en given retsakt bliver gennemført. Der var også en kamp i forhold til den danske lovgivning med en tydelig tendens hos mange ministre om gerne at ville have delegeret så meget

magt som muligt til at udmønte forskellige spørgsmål i bekendtgørelser. I Folketinget diskuterede man tit, om det var klogt, for det er trods alt den lovgivende magt, der skal have snor i, hvordan en lovgivning bliver implementeret.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at indholdet af forslaget var glimrende. Han kunne dog ikke støtte forhandlingsoplægget, da der ikke var nok hånd i hanke med de delegerede retsakter.

Transportministeren sagde, at Folketinget, f.eks. hvad angår regler for elløbehjuls kørsel, delegerer bemyndigelse til regeringen. De regler var delegeret til den til enhver tid siddende transportminister, da der er tale om en ny teknologi, hvor man ønsker hurtigt at kunne justere reglerne, hvis det viser sig at være hensigtsmæssigt. Der var en tro på, at hvis et flertal i Folketinget mener, at noget er helt galt, vil en minister, der har sin karriere kær, være parat til at foretage justeringer. Han kunne ikke se, hvordan man praktisk kan indrette det sådan, at EU-medlemslandene kan forholde sig til justeringer af reglerne for digital godsinformation, og hvordan de overleveres til myndighederne. Retningslinjerne var udstukket: Det skal være muligt at levere digital oplysning til myndighederne, og systemet skal gøres teknologineutralt, så de fleste mulige teknologier kan benyttes. Derefter blev det delegeret videre til Kommissionen at sørge for at udføre de beslutninger. Da teknologien hele tiden er i udvikling, ville det ikke nytte noget, at ministerrådet skulle diskutere udformningen af nye retsakter igen om 3 år, fordi der ikke er taget højde for en ny teknologi i en eksisterende retsakt. Tingene skulle hænge praktisk sammen. Men det var klart, at hvis man ønskede at få diskussionen til at gå op i teknik i stedet for principper, holdninger og politiske retningslinjer, og hvis man mente, at møder i EU-regi skal afholdes 24/7, kunne man da godt insistere på, at teknik også skal behandles af politikere. Alle, der har siddet i regering, ved, at man ofte vil synes, at det er en god idé at delegerer noget videre til en styrelse eller et direktorat, så Folketinget ikke skal tage stilling til ting, som det ikke er det bedst egnede til at tage stilling til. Det var også et svar til Rasmus Nordqvist: Målsætningen er, at man skulle kunne justere, i takt med at der kommer nye teknologier, og derfor var det klogt med delegerede retsakter her.

Ministeren spurgte Finn Sørensen, hvor stor han forestillede sig, at risikoen for snyd skulle være, når nu de var enige om, at man aldrig kan gardere sig hundrede procent imod snyd. Skulle Danmark "lægge afgørende vægt på", at der ikke må være en risiko for snyd på 5 pct.? 10 pct.? Regeringen ønskede at arbejde for, at der ikke snydes, og ministeren mente, at de fleste lande havde samme holdning.

Formanden bad udvalget og regeringen holde sig til at tale EU-sager og ikke diskutere Folketingets procedurer. Han opfordrede også til, at der trods politisk uenighed blev holdt en fornuftig tone og ført en reel og saglig diskussion.

Finn Sørensen var ikke generet af ministerens postulater om Enhedslistens måde at arbejde på – der var jo udskrevet valg. At tale om Folketingets måde at arbejde på var relevant, for i Folketinget er det ikke så langt til at få rettet op på noget, hvis en minister, der har fået delegeret magt af Folketinget, skejer ud i bekendtgørelser. Men så nemt var det ikke i EU; det vidste ministeren godt. Derfor var de delegerede retsakter af afgørende betydning for Enhedslisten, og de svar, ministeren havde givet, fik ikke partiet til at støtte forhandlingsoplægget på trods af de udmærkede intentioner bag forslaget. Selv hvis ministeren sagde, at han ville "lægge vægt på" eller "afgørende vægt på" spørgsmålet om snyd, var det i sidste ende regeringens prerogativ at forhandle i EU og vurdere, om man er i mål. Men Enhedslisten fandt det bekymrende, at ministeren selv gjorde opmærksom på problemet, men samtidig kun ville "arbejde for" mindre snyd.

Rasmus Nordqvist mindede ministeren om, at udvalget ikke tager stilling til EU-mandater, men til regeringens forhandlingsoplæg. Derfor måtte udvalgets partier tit sige nej, fordi regeringen havde uheldige positioner til ellers fornuftige udspil fra Kommissionen. Han var tilfreds med, at regeringen ville arbejde for teknologineutralitet, der også kan udmøntes i, at man beder Kommissionen om at undersøge brugen af blockchain-teknologier. Alternativet støttede dermed forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 9.18.